

сѣдите праведно, а вы повдигнахте вашиѣ гнѣвъ на христіанитѣ, които не сѣ ви направили никакво зло, и искате да ги мѣчите и да ги силите на вашето беззѣмно и нечестиво идосложеніе, да оставатъ истиннаго Бога и да сѣ покланятъ на лѣжливытѣ богове. Но молявися да оставите тѣзи неповинныя челоуѣцы, да държатъ своѣтъ вѣрж: Трѣба и вѣи да сѣ научите на истинното благочестіе и да познаете истиннаго Бога, а не да ги мѣчите. Това свѣтый Георгій като дѣмаше, сичкитѣ началници обзрнаха очи на цара, а цара гледаше на свѣтаго като измѣненъ и мѣлаше. И помаха съ главѣ на Магнентіѣ своего да даде отвѣтъ на свѣтаго. И той го повика при себе си и мѣ рече: О Георгіе; кой та повдигна да хортѣвашъ тѣж дѣрзновенно предъ цара? отговори свѣтый Георгій, и рече: истинната ма повдигна. Кога истинна, рече Магнентій? а Георгій рече: истинната е Исхсъ Христосъ, когото вѣи гоните. Магнентій каза, чи ты христіанинъ ли си? А той рече: Слѣга сѣмъ на Христа Бога моего и на него сѣ надѣвамъ. И отъ тѣзи дѣмы сѣ повдигна голѣма молва въ онова сѣкраніе, гдѣто единъ дѣмаше тѣж, а дрѣгій инакъ. Тога цара повелѣ да стане мѣлчаніе, и рече на свѣтаго: О Георгіе! Азъ за твоего благородіе и за твоего мѣжество та поставихъ на голѣмо достоинство, и сега та обичамъ много, за това та совѣтѣвамъ, да сѣкирешъ ѹма си и да принесешъ жертва на боговете, за да не си изгѣбишъ младостѣтъ и славатѣ. А свѣтый Георгіе рече: О царю! да въ ты позналъ истиннаго Бога, да мѣ принесешъ благодарныя молитвы, за да та сподоби за неговото вѣчно царство. Тога цара сѣ разгнѣви и повелѣ на войнитѣ да изгонятъ свѣтаго вънъ съ копіе и да го затворятъ въ темницѣ, а единъ войнъ като го вѣсна съ копіето (мѣждрака) тосъ часъ сѣ пригнѣна копіето като косакъ. И като го затвориша въ темницѣтъ тѣриха мѣ краката въ кладъ (тѣмрѣкъ) и положиша голѣмъ камикъ на гърдытъ мѣ, а той тѣрпѣше и благодарѣше Бога. На ѹтринѣтъ като го изведоха предъ цара, силиха го много да сѣ покони на Аполона кога, но като го видѣ цара неприклоненъ, заповѣда да го привѣржатъ на едно колело, което вѣше навито съ острыя желѣза, приличны на рѣжны и ножове, и да въртатъ това колело, което като сѣ обръщаше рѣжаше мѣчениковото тѣло, и го дрѣкѣше на части (пѣрчетѣ). А свѣтый Георгій тѣрпѣше юнашки, първо извика съ голѣмъ гласъ, а послѣ сѣ моляше на Бога тихо, да го ѹкрѣпи, и остана безгла-